

ಶುದ್ಧ ಮನರಂಜನೆ ಗಂಭೀರ ಚಿಂತನೆ

ಕರ್ತೃ ದ ಮೂರು ವಿನಗಳಲ್ಲಿ ‘ಸುಧಾ’ ಯುಗಾದ ವಿಶೇಷಾಂಕವನ್ನು ಓದಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಕೊರೆನಾ ಕಾಲಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗುವಂತೆ, ಹೋಸ ರಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಹೋಸ ಅಂಕಣಗಳಿಂದನೆ, ಅದನ್ನು ನಿವೃ ಯೋಜಿಸಿದ್ದಿರೆ. ‘ಕೊರೆನಾ ಕಥೆಗಳು’ ತಂಬಾ ಬೆಂಜಿಗಿವೆ; ಕೊರೆನಾ ಕಾಲದ ಕೈಯ್ಯ ಹಾಗೂ ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಅವಗಳು ಮನದಷ್ಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ.

‘ಸೆಲ್ಲಿಟಿ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳು’ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಯತ್ಸ್ವಿಯಾಗಿವೆ; ನನಗೆ ತಂಬಾ ಇಷ್ಟವಾದುದೆಂದರೆ ಪವನ್ ಒಡೆಯ್ಯರ್ ಅವರ ‘ಕಮ್’ ಎಂಬ ಕಥೆ; ಇದು ಅನೇಕ ಭಿನ್ನ ಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಪ್ರಬಿಂಧಗಳಲ್ಲಿ ‘ಲೋಕಲ್ ಲಾರಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಪ’ ಎಂಬ ಪ್ರಬಿಂಧಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನ ಬಂದಿರುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿದೆ; ಪ್ರಬಿಂಧವು ವೃಕ್ಷಯೋಭ್ಯಾಸನ್ನು, ಅವನ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಕಾಲಪಟ್ಟವನ್ನು ಅಪ್ರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

‘ಮಹಾತ್ಮೆ ಬಿಕ್ಷ್ಯಸ್ರ್ಯಾನ್’ನ ಶಂಕರ್ ಸಿಂಗ್ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತ ಲೇಖನವಯೂ ತಂಬಾ ಅಪ್ರವಾಗಿ, ಹೃದಯಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿ, ಅವರ ಸೋಲು—ಗೆಲುವಗಳನ್ನು, ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗಕ್ಕೆ ಭಿದ್ರು ತಳಹದಿಯನ್ನು ಅವರು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದುತ್ತು ಹೋದಂತೆ, ನಾನು ನನಗೆ ಗೋತ್ತಿಲ್ಲದುಂದೆಯೇ ಬಹು ಹಿಂದೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಶೂಳಂಗ್ ನೋಡಲು ನವಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವಾದಿಯೋಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು, ಆ ಸ್ವಾದಿಯೋದಲ್ಲಿ ನಿಮಾಣಿವಾದ ‘ಜಗನ್ನೋತ್ತಿನಿ’ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜಕುಮಾರ ಚಿತ್ರಮಂದಿರದಲ್ಲಿ, ನಾಲ್ಕು ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಕೂಡುತ್ತ ಮೂರು ಬಾರಿ ನೋಡಿ ಅನಂದಿಸಿದು, ಅದರಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ಹಾಡಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿ ಚಿತ್ರದ ಹಾಡುಗಳ ಟ್ರೇನ್‌ನ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು (‘ಎಂದೋ ಎಂದೋ, ಎಂದೋ ನಿನ್ನ ದರುಳಂಘನ್’ — ‘ಅಯ್ಯೋ ಅಯ್ಯೋ’ ಹಾಡಿನ ಟ್ರೇನ್) ತಪ್ಪಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ವೇಚ್ಛಿತರುಡನೆ ವಾದಿಸಿದು, ಇವೆಲ್ಲವೂ ನೇರಿಗೆ ಬಂದವು.

‘ಫಲ ಕನಾರ್ಚಿಕ,’ ‘ಕರುನಾಡಿನ ಗಂಗೆಂಗೆ,’ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಚಿತ್ರ ಲೇಖನಗಳು ಹೋಸ ಮಾದಿರು ಲೇಖನಗಳು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಕುತೂಹಲಕರ ಮಾಹಿತಿ, ಶುದ್ಧ ಮನರಂಜನೆ ಹಾಗೂ ಗಂಭೀರ ಚಿಂತನೆ ಇವಗಳನ್ನು ಓದುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ವಿಶೇಷಾಂಕವನ್ನು ರೂಪಿಸಿರುವ ‘ಸುಧಾ’ ಬಳಗಕ್ಕೆ ಹಾದಿಕ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

—ಸಿ.ಎನ್. ರಾಮಚಂದ್ರನ್
ಹಿರಿಯ ವಿಮರ್ಶೆ

ಬೇರು, ಚಿಗುರಿನ ಮೌನ ಮಾತುಕತೆ

ಪ್ರಪಂಚದ ಸಂಚಿಕೆ ನಾಡಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬಜೆಟ್‌ನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದವರ ಗ್ರಾಹ ಪ್ರೋಟೋದರ್ಶಿದೆ. ಕಳ್ಳಿದ್ದ ಅಳಿದ ಮತ್ತು ಉದ್ದಿಧುರವಾಗಿ ಭವಿಷ್ಯದ ಪ್ರವಾದಿ ಅಶಯವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾದ ಕಾಲ ಪ್ರಯುಷ ಚೋಕ್ಕಣ್ಣನ್ನು ಇಳಿಕೆ ನೋಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅಕ್ಷರ ವೇಷಪವನ್ನು ಓದುಗರು ತಮ್ಮ ಮನೋರಂಗದಲ್ಲಿ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಯುಗಾದ ಇತರೆ ಹಬ್ಬಗಳಿಗೂ ಭಿನ್ನ; ದೇವರ ಸ್ತುತಿ, ಪ್ರಾಜ್, ಆರಾಧನೆ ಇಲ್ಲದ, ಕಾಲ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಕಿರಿಸುವ ಹಬ್ಬ; ಸ್ವಾಂ ದೂರ ನಡೆದು ತಿರುವಿನಿಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣಿ ನಿತ್ಯ ಹಿಂದೆಮುಂದೆ ನೋಡಿ ಸಾಗುವ ದಾರಿ. ಎಂದಿನಂತೆ ಈಗಲೂ ವರ್ಷದ ಹೋಸ ಪಂಚಾಗ, ಬೇಂಗ್ಲೇಯರ ಪದ್ದತಿ ಮತ್ತು ‘ಪ್ರಜಾವಾಣಿ’ ಪರಿವಾರದ ‘ಸುಧಾ’ ಪತ್ರಿಕೆ ನನ್ನ ಪರಿಣಾಮ ಪಲ್ಲಿಗಳ ಪ್ರಜಾವಾಣಿ ತೆರೆದು ಯುಗಾದಿಯ ದರ್ಜನ ಮಾಡಿವೆ. ಯುಗಾದಿಯನ್ನು ಕಾಲ ಪ್ರಯುಷ ವೇಷಪದ್ಲಿ, ಕಾವ್ಯದ ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯೇತಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಈ ಮೂರು ಚಿತ್ರಗಳು ನನ್ನ ನೆನ್ನಿನ ಅಲ್ಲಿನಲ್ಲಿವೆ.

ಬೇರು ಮತ್ತು ಚಿಗುರುಗಳ ನಡುವಿನ ಮೌನ ಮಾತುಕತೆ ಸಂಚಿಕೆಯ ವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದೆ. ‘ಸುಧಾ’ದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಸ ಬರಹಗಾರರನ್ನು ಉತ್ತಾಪದ್ಲಿ ಮುನ್ನೇಸಿದೆ ಹಾದಿ ಈ ಯುಗಾದಿ; ಹಿರಿಯರ ಜೊತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಹಾಕಿತ್ತು ಕುಟುಂಬದ ಹೋಸ ತಲೆಮಾರು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯ ಹೋಣಗಾರಿಕೆಗೆ ಹೆಗಲು ಕೊಡುವ ಮುಹೂರ್ತವನ್ನು ನಿಸ್ತಿ ಮಾಡಿದೆ. ಒಂದು ಮತ್ತು ಬರಹಗಾರರ ನಡುವಿನ ಅಂತಹ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಸರಿಸುವ ಕೆಲಸ ಸಂಚಿಕೆಯದು; ‘ಕಥಾ ಚೈತ್ರ’ ಮತ್ತು ‘ಕಾವ್ಯ ವಸಂತ’ ದ ಮಿತ್ರಮಾನ ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಮಿಚು ಹಾಕಿದೆ; ‘ಪಿರಾಮಿದ್ದೊಕ್ಕನ್’ ಮತ್ತು ‘ಮರುಭೂಮಿ ಕಾವ್ಯ’ ರೂಪಗಳು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕಾಗಿವೆ.

ಮೋದಲಿನಿಂದಲೂ ‘ಪ್ರಜಾವಾಣಿ’ ಪರಿವಾರ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಬರೆಯಲು ಒಂದಿಷ್ಟು ಅವಕಾಶದ ಆಕಾಶ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಬೇಕಿರುವಷ್ಟು ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲ; ಪ್ರತಿಭಾವಂತರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಒರಿಯಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಸೆಲ್ಲಿಟಿಯರ ವರಿಂದ ಒರಿಯಿಸಿಕೊಂಡ ಸ್ಲಾಕಂಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ. ಬದಲಾಗುತ್ತೇ ಇರುವ ಓದುಗರ ಅಪ್ಪೇಲ್ಯೆಯನ್ನು ಸದಭಿರುಚಿಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲು ಅಗ್ರತ್ವವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರ್ಯಾದ ಸೀಲೇಬಸ್ ಅನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಗೊಳಿಸುತ್ತೇ ಇರಬೇಕಾದ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆ ಮರ್ತಿಲ್ಲ; ಚಿಂದದ ಹಳೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಸ್ತಾಂಜಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಳೆಯಿದುವ ಹೋಸ ಪರಿಮಳದ ಹಿಂತಾದ ಲೋಭಾನದಂತೆ. ಹಳೆರು, ಹೋಸಬಿರು ಶಾಲಿಯಾಗಿದೆ, ತಲೆಮಾರುಗಳ ಅಂತರದ ಕಂದಕ ಬಿಳಿದ ಅವಿಭಕ್ತ ಕುಟುಂಬದ ಪರಂಪರೆಯ ಅಂತಹ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಸುಪ್ರವಾಗಿ ಪಡೆದ ಮನೆಯಂತೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿಶ್ವ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಪ್ರಬಿಂಧ ಬರಹದ ಭಳಿಮಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸುರಿ ಹಾಲುಸಾದ ಫಸಲಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಪತ್ರಿಕೆ, ಪತ್ರಿಕಾ ವರದಿಯ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೆ ಪ್ರಬಿಂಧ ರಚನೆಯ ಮೂಲಕ ಕಂಧನ ಕಲೆಯ ಮಿತ್ರವನ್ನು ಅರಿಯುವರಿಗೆ ದಾಟಿಸಂತ ಹಾಕುವ ಪರಿಪಾಠವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಇದು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಹೋಸಬಿರ್ಲೀ ಸ್ವಜನಶೀಲ ಬರೆವಣಿಗೆಯನ್ನು ಜಾಗ್ಯತೆಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯೋಜಿಕ ಕಮ್ಮೆಟಿವ್‌ನಂದೆ ನಾನು ಭಾವಿಸಿರುವೆ.

‘ಒಹುತ್ತಳಿ ಕನಾರ್ಚಿಕಫಲ’ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾಡಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ವಿಶ್ವ ಯತ್ನವಿದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ರಸರುಚಿಯ ಹಣ್ಣಿಗಳು ನಾಡಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ಪರಿಯನ್ನು ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿದ ರೀತಿಯೇ ಮೋಹಕವಾಗಿದೆ. ಭಿನ್ನತೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲೇ ಏಕತೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಜಿವಿನದಿನದಲ್ಲಿ ತುಂಗೆಯ ಒಡಲ ಕಂಧನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಸಿನೆಮಾ ಕೇವಲ ‘ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ’ಯ ಮಾದ್ಯಮವಾಗುತ್ತೆ ತನ್ನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ಕೆಳಿಕೆಳಿಸುತ್ತು ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಬಿಕ್ಷ್ಯಿನ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಪ್ರವರ್ತಕದ ಎರೆಡು ಹಿರಿಯ ಜೀವಗಳ ಅನುಭವ ಕಂಡನಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದೆ ‘ಚಂದನವನದ ಕಳ್ಬವ್ವಕ್’ ಮತ್ತು ‘ತೇಂಬೊತ್ತೊಂದರ ತರುಣ’ ಲೇಖನಗಳು ಜನಮಾನಸದಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೆಚ್ಚಿರುವ ಸಿನೆಮಾಗಳ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹೆಚ್ಚಿವೆ. ಸಿನೆಮಾದ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಕವನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುವ ರೋಗನಿರೋಧಕ ಗುಣ ಈ ಬರಹಗಳಿಗೆ. ಓದುಗರ ಹೋಸ ಕಾಲ ಪರಿಯನ್ನು ಬೆಂಬ ಪರಿಯನ್ನು ವಲ್ಲಿರ ಮಾತಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸಿದೆ. ಸಂಚಿಕೆಯ ಬಣಿಗಳು, ಚಿತ್ರಗಳು, ಉಪರೋಕ್ಷಿಕೆಗಳು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿವೆ. ‘ಸುಧಾ’ ಬಜಾಗಕ್ಕೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

—ಶ್ರೀಧರ ಬಳಗಾರ, ಹಿರಿಯ ಕಂಗಾರ

‘ಸುಧಾ’ ಯುಗಾದ ವಿಶೇಷಾಂಕ ಇಡೀಗ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಓದಿ, ಓದಿಸಿ...